

Lesninger Palmesøndag (år B)

Feiringen av minnet om Herrens inntog i Jerusalem

Evangelium [Mark 11,1–10](#)

Velsignet er han som kommer i Herrens navn

Da de nå nærmet seg Jerusalem og var kommet til Betfage og Betania ved Olivenberget, sendte Jesus to av sine disipler avsted med den beskjed: «Gå inn i landsbyen foran dere. Straks dere er kommet inn der, finner dere en fole stående bundet, en som ingen ennå har ridd på; løs den og før den hit. Og hvis noen spør: ‘Hvorfor gjør dere dette?’ skal dere si: ‘Herren har bruk for den, og han sender den straks tilbake igjen.’»

De gikk da avsted og fant folen bundet ved en dør ut mot gaten, og løste den. Noen av dem som stod der, spurte: «Hva mener dere med å løse folen?» Men de svarte som Jesus hadde sagt, og da fikk de gå med den.

Så førte de folen frem for Jesus, la kappene sine over ryggen på den, og han satte seg opp. Mange bredte kappene sine ut over veien, mens andre strødde grener med løv som de skar inne på markene. Så gikk noen foran og noen fulgte etter, og alle ropte: «Hosanna! Velsignet er han som kommer i Herrens navn! Velsignet er vår far Davids rike, som kommer! Hosanna i det høye!»

Eller:

Evangelium [Joh 12,12–16](#)

Da det ble kjent blant hele folkemengden som var kommet opp til høytiden, at Jesus var på vei til Jerusalem, grep de palmegrener og drog ham i møte, mens de ropte: «Hosanna! Velsignet er han som kommer i Herrens navn, Israels konge!»

Jesus fant seg en eselfole og satte seg opp på den. For det heter jo i Skriften: «Frykt ikke, Sions datter! Se, din konge kommer ridende på en eselfole.»

Til å begynne med skjønte ikke hans disipler hele meningen med dette; men senere, da Jesus var blitt opphøyet i sin herlighet, kom de i tanker om at slik stod det jo skrevet om ham, og at det var nettopp hva de hadde gjort for ham.

1. lesning [Jes 50,4–7](#)

Jeg gjemte ikke ansiktet for dem som hånte meg, men jeg vet at jeg ikke skal bli til skamme

Herren min Gud har gitt meg en disippels tunge, så jeg med mitt ord kan styrke den trette. Hver morgen vekker han mitt øre, så jeg kan høre på disiplers vis. Herren min Gud har åpnet mitt øre.

Jeg satte meg ikke imot og trakk meg ikke tilbake. Min rygg bød jeg frem til dem som slo, mitt kinn til dem som drog meg i skjegget. Jeg gjemte ikke ansiktet for dem som hånte meg og spyttet på meg.

Herren min Gud kommer meg til hjelp, derfor skammer jeg meg ikke. Derfor gjør jeg ansiktet hardt som flint, jeg vet at jeg ikke skal bli til skamme.

Responsoriesalme [Sal 22 \(21\),8–9. 17–18a. 19–20. 23–24](#)

Omkved: Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?

Alle som ser meg, håner meg,
de gjør grimaser og ryster på hodet.
«Han har forlatt seg på Herren, han frelse ham.
Han frir ham, for han har ham kjær.»

Hunder står omkring meg,
flokker av onde omringer meg.
De har gjennomført mine hender og føtter,
jeg kan telle alle mine ben.

Mine klær delte de mellom seg
og kastet lodd om min kjortel.
Men du, Herre, vær ikke fjern,
min redning, kom meg til hjelp.

Jeg vil forkynne ditt navn for mine brødre,
i forsamlingen synge din pris.
Du som frykter Herren, lov ham.
Pris ham, hele Jakobs ætt,
frykt ham, hele Israel.

2. lesning [Fil 2,6–11](#)

Han bøyde seg. Derfor har Gud hevet ham så høyt.

Brødre, la Kristi Jesu sinnelag prege deres ferd, han som, skjønt av guddoms rang dog ikke vøktet skinnsykt over sin stilling som Guds like! Nei, han oppgav alt sitt eget, gikk inn i slavens kår og ble et menneske som vi. Å se til som et menneske i all sin ferd, bøyde han seg, underkastet og lydig til døden – ja, døden på et kors!

Derfor er det Gud har hevet ham så høyt og skjenket ham det navn som står over alle andre – så høyt, at alle ting i Jesu navn skal bøye kne – i himmelen, på jorden og i dypet – og hver en tunge skal forkynne: «Jesus Kristus er Herre!» – til Gud Faderens ære.

Evangelievers Fil 2,8–9

Kristus ble for oss lydig til døden – ja, døden på et kors!
Derfor er det Gud har hevet ham så høyt
og skjenket ham det navn som står over alle navn.

Lidelseshistorien Mark 14,1–15,47

Forkortelser: C første lektor (Cantor eller Chronista); S andre lektor (Succentor eller Synagoga); ☩ presten

C Vår Herres Jesu Kristi lidelseshistorie etter Markus:

De lette etter en listig utvei til å få Jesus arrestert, og få ham henrettet

Det var bare to dager igjen til påske og de usyrede brøds høytid, og yppersteprestene og de lovkyndige lette etter en listig utvei til å få Jesus arrestert, og få ham henrettet. For, som de sa, det måtte ikke være midt under høytiden, for da kunne det bli uro blant folket.

Hun salvet på forhånd mitt legeme til gravferden

Mens Jesus var i Betania, i Simon den spedalskes hus, og satt til bords der, kom det en kvinne med en alabasterkrukke full av ekte og meget kostbar nardusolje. Den slo hun i stykker og helte parfymen ut over hans hode. Men der var noen som tok dette ille opp og sa: S «Hva skal en slik ødsling med parfyme være til? Den kunne jo vært solgt for over tre hundre denarer, til beste for de fattige.» C Og dermed overfuste de henne med bebreidelser. Men Jesus sa: ☩ «La henne i fred! Hvorfor plager dere henne? Det var en god gjerning hun der gjorde mot meg. De fattige har dere alltid blant dere, og dem kan dere gjøre vel mot så ofte dere vil; men meg har dere ikke alltid.

Hun gjorde det hun kunne, og salvet på forhånd mitt legeme til gravferden. Og det sier jeg dere, at hvor som helst i verden Evangeliet blir forkynt, skal også det hun gjorde bli fortalt til hennes minne.»

De lovte Judas Iskariot en sum penger

C Men Judas Iskariot, en av de tolv, gikk til yppersteprestene og tilbød å forråde ham, og de tok imot med glede og lovte ham en sum penger. Fra da av lurte han på en anledning til å forråde Jesus.

Hvor kan han spise påskelammet med sine disipler?

På den første dag av de usyrede brøds høytid, da påskelammet blir slaktet, spurte disiplene Jesus: **S** «Hvor vil du at vi skal gå og gjøre i stand påskemåltidet for deg?» **C** Han sendte da to av dem avsted med den beskjed: **†** «Gå inn i byen, der møter dere en mann som bærer på en vannkrukke; følg etter ham, og der hvor han går inn skal dere gå til husbonden og si: ‘Mesteren lar spørre hvor han kan spise påskelammet med sine disipler?’ Da viser han dere en stor sal ovenpå, som er gjort i stand, med benker og puter. Og der skal dere gjøre påskelammet ferdig til oss.» **C** Disiplene gikk da avsted og inn i byen, og fant alt slik som han hadde sagt. Så stelte de til påskemåltidet.

En av dere skal forråde meg – en som spiser sammen med meg

Da det var blitt aften, kom han dit med de tolv. Men som de sitter til bords og spiser, sier Jesus: **†** «Dette skal dere vite: En av dere skal forråde meg – en som spiser sammen med meg.» **C** Urolige og sorgfulle begynte de da å spørre, den ene etter den annen: **S** «Det er da ikke meg?» **C** Men Jesus sier: **†** «Det er en av de tolv, en som dypper i samme fat som jeg. Vel skal Menneskesønnen vandre bort, slik som det står

skrevet om ham – men ve det menneske som Menneskesønnen blir forrådt av! For den mann hadde det vært bedre om han aldri var blitt født.»

Dette er mitt legeme. Dette er mitt blod, paktsblodet.

C Og mens de spiser, tar Jesus et brød, velsigner det, bryter det i stykker og gir dem, med ordene: **†** «Ta dette. Det er mitt legeme.» **C** Derpå tar han et beger, fremsier takksigelsen og rekker det rundt, og de drikker alle av det. Da sier han: **†** «Dette er mitt blod, paktsblodet, som utgytes for de mange. Og nå sier jeg dere, at fra nå av skal jeg aldri mer drikke av vintreets frukt, før den dag jeg drikker en ny vin i Guds rike.»

Før annet hanegal kommer du tre ganger til å fornekte meg

C Da de hadde sunget lovsangene, gikk de ut til Olivenberget. Jesus sier til dem:

† «Dere kommer nå alle til å falle fra. For det står skrevet: ‘Jeg vil slå hyrden i hjel, så hjorden blir spredt.’ Men så snart jeg er oppstanden, går jeg i forveien for dere til Galilea.»

C Peter sa da til ham: **S** «Selv om alle andre faller fra, jeg gjør det ikke.»

C Jesus svarer: **†** «Men jeg sier deg, at ennå i natt, før annet hanegal, kommer du tre ganger til å fornekte meg.»

C Men Peter holdt på sitt: **S** «Om jeg så skal dø med deg, fornekter jeg deg ikke!» **C** Og det samme sa de alle.

Han begynte nå å bli helt nedbrutt av forferdelse og angst

Så kommer de til en eiendom som kalles Getsemane. Der sier han til disiplene: **†** «Sett dere her, mens jeg går bort og ber.» **C** Så tar han med seg Peter, Jakob og Johannes. Han begynte nå å bli helt nedbrutt av forferdelse og angst; og han

sier til dem: **†** «Jeg er tynget til døden av sorg. Bli her og våk.»

C Så gikk han litt lenger bort og kastet seg til jorden, og bad om at timen måtte gå ham forbi, om det var mulig: **†** «Abba,» **C** sa han, **†** «Far! alt er mulig for deg. Ta dette beger fra meg. Dog – ikke som jeg vil, men som du vil.»

C Så kommer han tilbake og finner dem sovende. Da sier han til Peter: **†** «Sover du, Simon? Var du ikke i stand til å våke en time? Våk og be om at dere må bli spart for fristelsen. For ånden er vel villig, men legemet skrøpelig.»

C Så gikk han igjen bort fra dem og bad med de samme ord. Og atter kom han tilbake og fant dem sovende, for deres øyne var tunge av søvn, og de visste ikke hva de skulle svare ham.

Enda en tredje gang kommer han tilbake og sier: **†** «Ja, nå kan dere sove og hvile ut. Alt er over. Timen er kommet, og Menneskesønnen skal overgis i syndernes hender. Reis dere, og la oss gå. Han som forråder meg er på vei.»

Grip ham og før ham bort under god bevoktning

C Og ennå mens han talte, kom Judas, en av de tolv, og med ham en flokk bevæpnet med sverd og klubber; de var utsendt av yppersteprestene og de lovkyndige og de eldste. Forræderen hadde avtalt et tegn med dem og sagt: «Han jeg kysser, han er det. Grip ham og før ham bort under god bevoktning.»

Og dermed nærmer han seg Jesus og sier: **S** «Rabbi!» **C** og kysser ham. De andre grep ham da og tok ham til fange. Men en av de omkringstående trakk sverdet og hugg til yppersteprestens tjener, så øret gikk av.

Da sa Jesus til dem: † «Dere kommer hit med sverd og klubber for å fange meg, som om jeg var en røver. Og dog var jeg dag etter dag i templet og underviste, uten at dere la hånd på meg. Men la nå Skriftene gå i oppfyllelse.» C Da forlot alle ham og flyktet.

En ung mann fulgte etter ham, bare iført et linklede; man da de prøvde å gripe ham også, smatt han ut av linkledet og sprang sin vei naken.

Er du Messias, den Velsignedes sønn?

Så førte de Jesus til ypperstepresten, hvor alle yppersteprestene, de eldste og de lovkyndige samlet seg. Men Peter fulgte ham på avstand og gikk med inn i yppersteprestens gård, hvor han satte seg sammen med tjenerne og varmet seg ved ilden.

Imens søkte yppersteprestene og hele Sanhedrin å skaffe vitneprov mot Jesus som kunne gi grunnlag for en dødsdom, men det lyktes dem ikke. Riktignok var det mange som vitnet falsk mot ham, men vitneprovne stemte ikke overens. Blant annet var det noen vitner som stod frem og hevdet at de hadde hørt ham si: «Jeg skal rive ned dette templet som mennesker har bygd, og på tre dager skal jeg reise et annet, som ikke er gjort med menneskehender.» Men heller ikke her stemte vitneprovne overens.

Da reiste ypperstepresten seg og steg frem, og spurte Jesus: S «Svarer du ingenting? Du hører da hva de anklager deg for?» C Men han tidde og svarte ikke et ord. Da tok ypperstepresten igjen til orde og spurte: S «Er du Messias, den Velsignedes sønn?»

C Jesus svarer da: † «Ja, jeg er det, og dere skal få se Menneskesønnen sitte ved Allmaktens høyre hånd og komme på himmelens skyer.»

C Da sønderrev ypperstepresten sine klær og ropte: **S** «Hva skal vi nå med vitner? Dere hørte gudsbespottelsen. Hva er deres mening?» **C** Og alle svarte at han hadde sitt liv forbrutt.

Da begynte de å spytte på ham, og noen kastet et klede over ansiktet hans, slo til med knyttnevene og sa: **S** «Nå får du spå!» **C** Og tjenerne tok imot ham med stokkeslag.

Jeg kjenner ikke den mannen dere snakker om!

Mens nå Peter sitter nede i gården, kommer en av yppersteprestens tjenestepiker forbi, og da hun ser Peter sitte der og varme seg, stirrer hun på ham og sier: **S** «Du også var med denne nasoreeren, Jesus.»

C Men han nektet det og sa: **S** «Jeg skjønner og begriper ikke hva du mener.» **C** Dermed gikk han ut i porthvelvingen. Og en hane gol.

Men tjenestepiken så ham og gjentok til dem som stod omkring: **S** «Han er en av dem.» **C** På ny nektet han det.

Men en liten stund etter sa også de som stod der til Peter: **S** «Jo visst er du en av dem. Du er jo galileer.»

C Men da begynte han å banne og sverge på at det var sant det han sa: **S** «Jeg kjenner ikke den mannen dere snakker om!» **C** Og i det samme gol hanen for annen gang. Da husket Peter hva Jesus hadde sagt til ham, at «før annet hanegal har du fornektet meg tre ganger». Og han brast i gråt.]

Vil dere kanskje at jeg skal løslate jødenes konge?

C Straks det grydde av dag holdt yppersteprestene rådslagning med folkets eldste og de lovkyndige og hele Sanhedrin. Så lot de Jesus legge i lenker, førte ham ut og overgav ham til Pilatus. Pilatus spurte ham da: **S** «Så du er jødenes konge?»

C Jesus svarte: **†** «Det er dine ord.» **C** Imens kom yppersteprestene med fullt av anklager mot ham.

Pilatus spurte ham på ny: **S** «Svarer du ingenting? Du ser jo alt det de anklager deg for!» **C** Men Jesus svarte ikke mer, og Pilatus undret seg.

På høytiden pleide han å løslate en fange etter folkets ønske. Nå satt det en viss Bar-Abbas i fengslet sammen med noen andre opprørere; de hadde gjort seg skyldige i drap under oppstanden. Da så mengden kom togende oppover for å be ham gjøre som han pleide, spurte Pilatus dem: **S** «Vil dere kanskje at jeg skal løslate jødenes konge?» **C** Han hadde nemlig forstått at det ikke var annet enn misunnelse og nag som hadde fått yppersteprestene til å gi Jesus i hans hånd. Men yppersteprestene egget folket opp til heller å be om å få Bar-Abbas fri.

Pilatus tok da igjen til orde: **S** «Hva skal jeg så gjøre med ham dere kaller jødenes konge?»

C Og de skrek tilbake: **S** «Korsfest ham!»

C Pilatus sa til dem: **S** «Hva ondt har han da gjort?»

C Men de skrek bare enda høyere: **S** «Korsfest ham!»

C Og Pilatus, som ville være mengden til lags, løslot Bar-Abbas og lot Jesus piske og føre bort for å korsfestes.

De setter en krone flettet av torner på hans hode

Soldatene fører ham da innenfor, inn i pretoriet, og kaller sammen hele avdelingen. Så kler de ham i en purpurkappe, setter en krone flettet av torner på hans hode, og begynner å hilse ham med tilrop: **S** «Hill deg, jødenes konge!» **C** Deretter gav de seg til å slå ham i hodet med et rør og spytte på ham, og knelte så ned og hyllet ham.

Da de til sist var ferdige med å drive gjøn med ham, tok de av ham purpurkappen og gav ham hans egne klær på, og førte ham bort for å korsfeste ham.

De fører ham til et sted som heter Golgata

En viss Simon fra Kyrene (far til Alexander og Rufus), som var på vei inn fra landet, tvinger de til å bære hans kors. De fører ham da til et sted som heter Golgata (det betyr «Hodeskallen»).

«Han ble regnet ‘blant forbrytere’» (Slik ble det oppfylt som Skriften sier, Mark 15,28)

Der ville de gi ham vin med myrra i, men han tok ikke imot den. Så korsfestet de ham, og delte klærne hans mellom seg ved loddkast. Det var ved ni-tiden om morgenen de korsfestet ham. På plakaten med anklagen mot ham stod det: «Jødenes konge.» Og sammen med ham korsfestet de to røvere, en til høyre og en til venstre for ham.

Andre har han frelst, og seg selv kan han ikke frelse!

De som gikk forbi spottet ham, rystet på hodet og sa: **S** «Aha! Du som river ned templet og bygger det opp igjen på tre dager, frels nå deg selv, og stig ned av korset!»

C På samme måte stod yppersteprestene og lo av ham sammen med de lovkyndige, og sa til hverandre: **S** «Andre har han frelst, og seg selv kan han ikke frelse! Denne Messias, Israels konge, la ham stige ned av korset, så vi kan se det og tro!» **C** Også de to røverne som var korsfestet sammen med ham, hånte ham på samme vis.

Han utstøtte et høyt rop og utåndet

Fra klokken tolv til klokken tre ble det mørkt over hele landet. Henved tretiden ropte Jesus med høy røst: **†** «Eloí, Eloí, lama sabakhtáni?» **C** (det betyr: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?»)

Noen av dem som stod der og hørte det, sa: **S** «Hør, han roper på Elija.» **C** En løp da bort og fylte en svamp med sur vin,

satte den på en stang og lot ham få drikke, og sa: **S** «Vent, og la oss se om Elija kommer for å ta ham ned!»

C Men Jesus utstøtte et høyt rop og utåndet.

Her bøyer alle kne i stillhet en kort stund.

Da brast forhenget i templet i to, og revnet fra øverst til nederst. Og da offiseren som stod der rett overfor ham, så hvordan han døde, sa han: **S** «Sannelig, denne mannen var Guds Sønn!»

C Noen kvinner stod og fulgte med på avstand i det som foregikk; blant dem var også Maria fra Magdala og Maria, mor til Jakob den yngre og til Joses, og Salome – de som fulgte ham og gikk ham til hån på hans vandringer i Galilea – og flere andre som var gått med ham opp til Jerusalem.

Josef fra Arimatea veltet en sten foran inngangen

Det led alt mot kveld. Og siden det var helgaften – altså dagen før sabbaten – kom Josef fra Arimatea, en fornem rådsherre, som også var blant dem som ventet på Guds rikes komme. Han tok mot til seg, gikk inn til Pilatus og bad om å få utlevert Jesu legeme. Pilatus ble forbauset over å høre at han alt var død, og sendte bud på offiseren for å få vite om det virkelig var så. Og da han hadde fått det bekreftet, overlot han liket til Josef. Josef kjøpte da et linklede, tok Jesus ned og svøpte ham i det. Så la han ham i en grav som var hugget ut i bergveggen, og veltet en sten foran inngangen. Men Maria fra Magdala og Maria, mor til Josef, merket seg hvor han ble lagt.]